

עיבור	יניקה	מוחין
		כתר (מעש"ק) ח"ב ח"ג דכתר
		בניה (לחש) ח"ב ח"ג דכתר
		חכמה (חזרה) ח"ב ח"ג דכתר

לחש: ח"ב ח"ג דכתר דבניה דנה"י דישסו"ת
 חזרה: ח"ב ח"ג דכתר דחכמה דנה"י דישסו"ת
 מעש"ק: ח"ב ח"ג דכתר דכתר דנה"י דישסו"ת

ישסו"ת - נשמה	
כחב"ד חגיית נה"י	שבת בבוקר כחב"ד בנתעלה וישב...
כחב"ד חגיית נה"י	ליל שבת חג"ת
כחב"ד חגיית נה"י	חול נה"י

שורשי המוחין שבכתר

שורשי המוחין שבכתר - בכללות התפילה

ז"ת		חב"ד		כתר - עם שורשי המוחין			
ז"א	נוק'	אימא	אבא	עתיק	חכמה	א"א	נוק' דע"י
חכמה	יעקב רחל	חכמה	יש"ס תבו'	חכמה	אבות	א"א	א"א
חסדי' גבו'	חסדי' גבו'	חסדי' גבו'	חסדי' גבו'	מודים	מגן אב'	א"א	א"א
שים שלום	שים שלום	שים שלום	שים שלום	הטוב שמך	כריעה וקפדה ר'	א"א	א"א

שורשי המוחין שבכתר - בקונה הכל

ע"י ע"ה ח"א דף ק"ו סע"א. אוצ"ח דף ל"ז סע"א אש"ל אות ו'. נה"ש דף ט' סע"ג. שע"ר ח"ב שאלה קנ"ג.

ע"י בענין כריעות וקפדות בעמוד 180.

מקורות

שעה"כ דף ל"ג רע"א. ע"ה ח"ב דף ע"ו ע"א אות ט'. שע"ר ח"ב ש' דק"ל. ענ"ה דף נ"ד רע"א. שע"ר ח"ב ש' קל"ו, ש' קב"ל, ש' קכ"ג. פת"ע דף ל"ט ע"ג. שע"ר ח"ב ש' קד"מ, ש' קי"ד, ש' קי"ט, ש' קנ"ו, ש' קה"ל.
 בא"ל ח"א דף צ"ד ע"א. פת"ע דף ל"ט ע"ב ד"ה ומגן, דף מ"ה ע"ג ד"ה הנה. פת"ע החדש (על דף ע"ח).
 יר"א ח"א עמ' 642. עו"ת דף מ"ד ע"ב. פת"ח דף נ"ב ע"ג. ענ"ה דף צ"ד ע"א, דף צ"ז סע"א (הרא"ם). פת"ע דף מ' ע"ג אות ב', ד', ה'. ש"ש ח"ג דף מ"ד ע"ג אות ל"א. בא"ל ח"א דף צ"ה ע"ב. שע"ר ח"ב ש' קמ"ג, ש' קמ"ה, ח"א ש' קל"ד. אוצ"ח דף נ"ד ע"א אש"ל אות א', דף ל"ז ע"א השד"ה אות ו'.

תיבה	בנינה דכתר - שורש ב' (ברכת מגן אברהם - דף ע"ח ע"א)		חסדים דכתר - שורש ג' (מודים - דף ק' ע"ב)		גבורות דכתר - שורש ד' (ברכת הטוב שמך - דף ק"ד ע"ב)	
	(אחו"פ דאח' ואחו"פ דפנים) שהם או"א דאח' ואו"א דפנים		(אחו"פ דאח' ואחו"פ דפנים) שהם או"א דאח' ואו"א דפנים		(אחו"פ דאח' ואחו"פ דפנים) שהם או"א דאח' ואו"א דפנים	
	מוחין דאבא (הנקרא פנים)	מוחין דאימא (הנקרא אח')	מוחין דאבא (הנקרא פנים)	מוחין דאימא (הנקרא אח')	מוחין דאבא (הנקרא פנים)	מוחין דאימא (הנקרא אח')
ברוך (כריעה א')	ו"ק		ו"ק (מודים אנחנו לך)		ו"ק	
אתה (כריעה ב')	ג"ר		ג"ר (שאתה הוא)		ג"ר	
ה' (זקיפה א')	ו"ק		ו"ק		ו"ק	
המשך ה' (זקיפה ב')	ג"ר		ג"ר		ג"ר	

חכמה דכתר - שורש א'

תיבה	ברכת אבות (דף נ"ד ע"ב)		ברכת מגן אברהם (יחד עם שורש ב')		סיום ומגן	מלך עוזר ומושיע ומגן	באהבה	ברכת אבות (דף נ"ד ע"ב)	ברכת האל הקדוש	ברכות י"ג אמצעיות		
	אחו"פ דאח' בלבד (שהם או"א דאח')		אחו"פ דפנים (או"א דפנים)								אחו"פ דפנים (או"א דפנים)	
	מוחין דאבא (הנקרא פנים)	מוחין דאימא (הנקרא אח')	אבא (פנים)	אימא (אח')							אבא (פנים)	אימא (אח')
ברוך (כריעה א')	ו"ק (דחיה לו"ק)		ו"ק	ח"ן לחכמה	כל ארבעת הצלמים (אחו"פ דאח' ואחו"פ דפנים)	כניסה בעצמות של בנוק' של הצלמים (פנים דאח' ואחו"פ דפנים, שהרי אח' דאח' לא יצא מהנוק').	צל"מ דאו"א מוסתלקים מזו"א. צל"מ דאבא (פנים דאח') עומד על גבי רישא דז"א. צל"מ דאימא (אח' דאח') נכנס בעצמות בנוק'. צל"מ דאבא עולה לע"ס דא"ק, להביא אחו"פ דפנים. שלושתם יורדים עד על גבי רישא דז"א.	האל הקדוש	י"ג ברכות אמצעיות			
אתה (כריעה ב')	ג"ר		ג"ר	חכמה לחכמה	דפנים (אחו"פ דאח' ואחו"פ דפנים)	כל ארבעת הצלמים (אחו"פ דאח' ואחו"פ דפנים)	צל"מ דאבא (פנים דאח') עומד על גבי רישא דז"א. צל"מ דאימא (אח' דאח') נכנס בעצמות בנוק'. צל"מ דאבא עולה לע"ס דא"ק, להביא אחו"פ דפנים. שלושתם יורדים עד על גבי רישא דז"א.	מחיה המתים				
ה' (זקיפה א')	ו"ק		ו"ק	ח"ן לחכמה	מסתלקים מתוך הנוק', ועומדים על גבי רישא דז"א.	כניסה בעצמות של בנוק' של הצלמים (פנים דאח' ואחו"פ דפנים, שהרי אח' דאח' לא יצא מהנוק').	צל"מ דאו"א מוסתלקים מזו"א. צל"מ דאבא (פנים דאח') עומד על גבי רישא דז"א. צל"מ דאימא (אח' דאח') נכנס בעצמות בנוק'. צל"מ דאבא עולה לע"ס דא"ק, להביא אחו"פ דפנים. שלושתם יורדים עד על גבי רישא דז"א.	אחו"פ דפנים				
המשך ה' (זקיפה ב')	ג"ר		ג"ר	חכמה לחכמה	על גבי רישא דז"א.	כניסה בעצמות של בנוק' של הצלמים (פנים דאח' ואחו"פ דפנים, שהרי אח' דאח' לא יצא מהנוק').	צל"מ דאו"א מוסתלקים מזו"א. צל"מ דאבא (פנים דאח') עומד על גבי רישא דז"א. צל"מ דאימא (אח' דאח') נכנס בעצמות בנוק'. צל"מ דאבא עולה לע"ס דא"ק, להביא אחו"פ דפנים. שלושתם יורדים עד על גבי רישא דז"א.	אחו"פ דפנים				

יש לציין 2 הבדלים מהותיים בין הסדרה הראשונה של הכריעות וזקיפות, לבין שלושת הכריעות וזקיפות האחרונות:
 א. בראשונה, בכריעה הראשונה (ברוך), יש ירידה של (האר"ת) הו"ק, לו"ק (י) דז"א (שהרי הו"ק דאימא כבר הגיע לחב"ד חג"ת דז"א בתיבת אחד). ואז ניתנים לחב"ד חג"ת דנוק' (ה'). בשאר שלושת הכריעות וזקיפות, יש כניסה לחב"ד חג"ת דז"א בלבד, ומשם לנוק' (ה'). דחיי"ת הו"ק למקומו נעשה רק בכריעה השנייה. וכנ"ל בזקיפות.
 ב. בראשונה, בכריעה השנייה (אתה), כניסת החב"ד לחכמה (י), אח"כ לבינה (ה', ולדעת), אח"כ לת"ת (י, שהוא ו"ק), משם לנוק' (ה'). בשאר, כניסת החב"ד לכל חג"ת דז"א (בעצמות, ביחד), ומשם הארה לחב"ד דנוק' (ה'). וכנ"ל בזקיפות.

יב. מע"א דף קלבי ע"ב:

שואל: במילת "ברוך" דוחים את הו"ק דחכמה דכתר לחגיית נה"י, ואילו במילת "אחד" לכאורה משמע ע"פ הסדור ונה"ש דף מו' שמכניסים ו"ק דחוי"ב חוי"ג דחכמה. והרי מדברי שעה"כ משמע שמה שמכניסים במילת "אחד" לגי"ר, ידחה במילת "ברוך" לו"ק ויא"כ נצטרך להכניס ב"אחד" רק ו"ק דחכמה דכתר, או שנדחה בברוך ו"ק דחוי"ב חוי"ג דכתר.

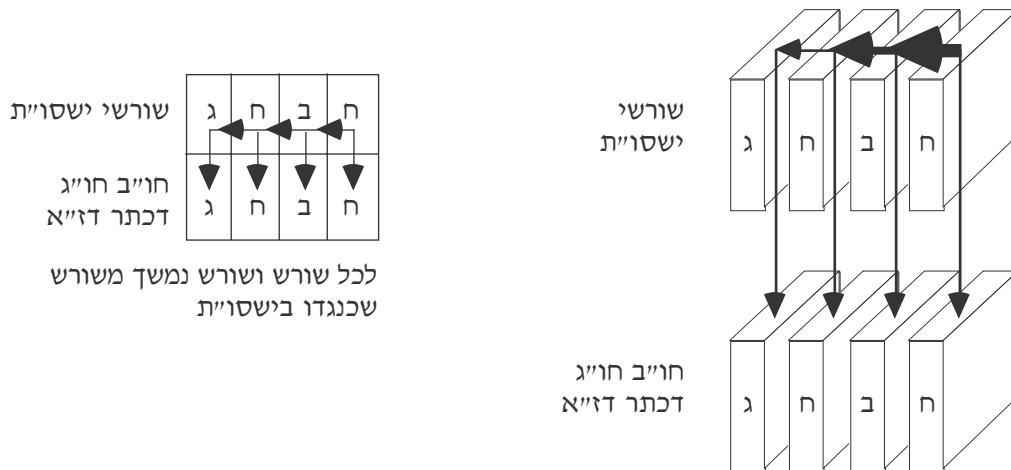
מתרץ: גם במילת "אחד" מכניסים לחכמה דכתר בלבד, ומה שכתב בסדור חוי"ב חוי"ג דכתר, כוונתו חוי"ב חוי"ג דחכמה דכתר (לא כתירוץ השד"ה שמסיב את הכתובת לקשע"ה וכו'). ומדוע א"כ לא כתובה המילה "חכמה"? הרש"ש קיצר בדבריו, ומ"ש כתר להוציא מטעות שהכוונה לחבי"ד הכוללים. לכן הדגיש **כתר**, וברור מאליו שעוסקים רק בחכמה דכתר עד "מגן אברהם".

מביא בשם ת"ח (הוא ר' אליהו משען הנ"ל מ"עלי נהר") שאמר שבק"ש המשכת המוחין לחוי"ב חוי"ג דכתר. ומקשה עליו הרי בק"ש הבאנו ו"ק דגדלות דאימא, וב"אלוקי...". הבאנו גי"ר דאימא. א"כ בהכרח הגי"ר מתיחסים לו"ק דק"ש. הגי"ר הם דחכמה, ולכן הו"ק דק"ש הם בהכרח דחכמה בלבד.

יג. **עני"ה דף מח' ע"א:** המוחין של שאר השורשים באים משורש החכמה, ע"פ נה"ש דף ט' ע"ג הנ"ל, ולכן במילת "אחד" הכניסה היא לחכמה דכתר בלבד.

מקשה: מהסדור נראה שהבינה וחוי"ג נמשכו ישירות מישסו"ת ולא עברו דרך החכמה דכתר.

הגהת השד"ה אות פה: יש לקיים את נה"ש דף ט' ע"ג בשורשים שבישסו"ת, ששם שורש החכמה מעביר לשורש הבינה וחוי"ג. אך בכניסתם בשורשי המוחין דז"א, כל אחד מקבל ישירות משורשו שבאימא. ומה שמצינו שמוחין דחכמה דכתר מתפרטים בברכת אבות לחוי"ב חוי"ג (במילת "האל, הגדול הגיבור והנורא, באהבה") זה מצד שבחכמה נשרשים שאר המוחין ואז אין העברה ישירה מחכמה לבינה וחוי"ג.

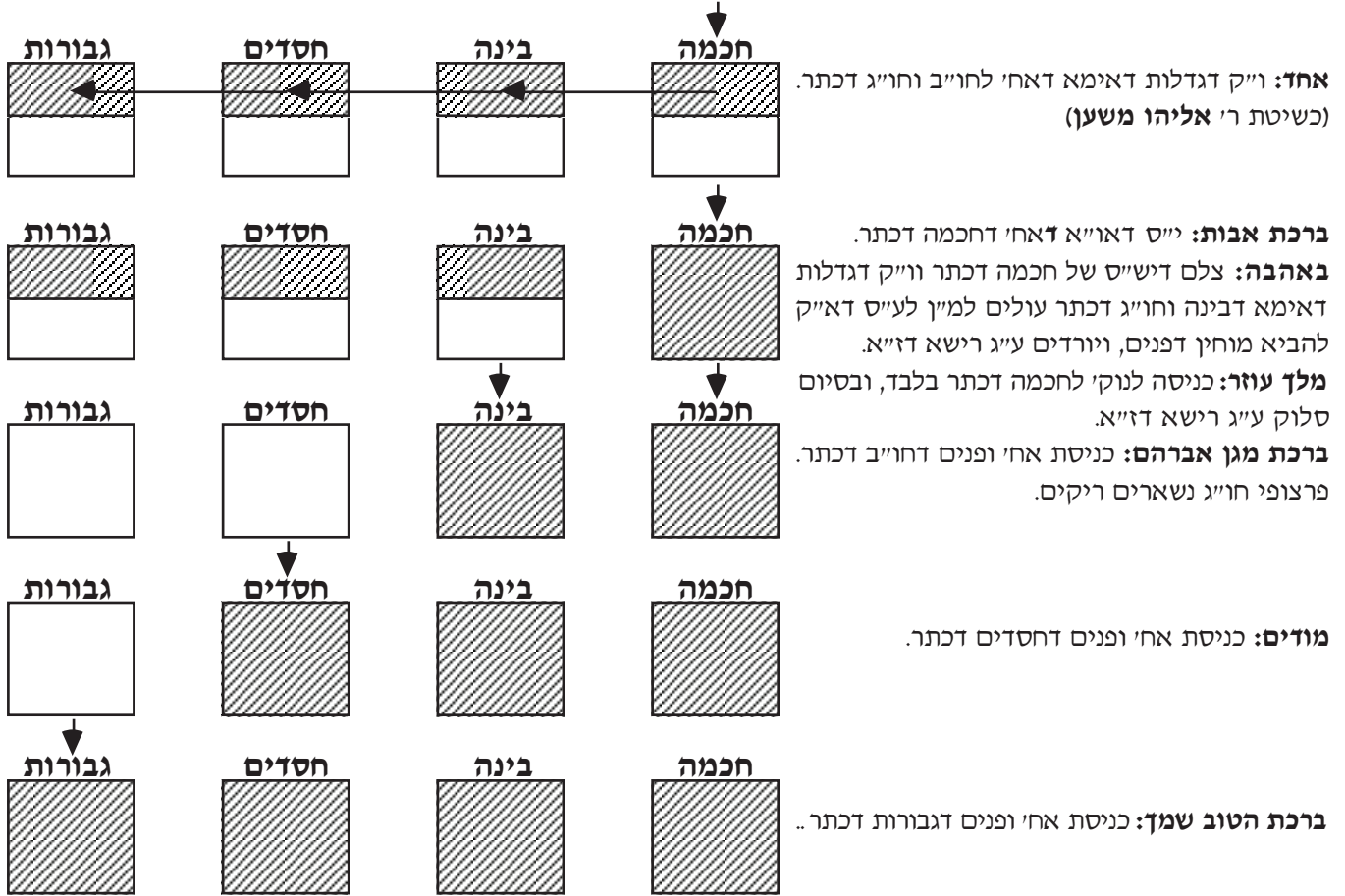
יד. **אוצרות חיים דף לז' ר"ש אות ו':** ע"פ שעה"כ דף לח' ע"א, כל העמידה עוסקת בחוי"ב חוי"ג שבכתר, ורק בשים שלום יש המשכה לחבי"ד וו"ק. ושם יש שלושה יחודים בסוד נר'. יחוד ראשון, הוי"ה א-ה-י-ה, שם אנחנו מכוונים על הורדה לשורשי המוחין שבכתר ע"י ד' כריעות וזקיפות. ובלשון הרב "ולהוריד משורשי הד' מוחין אשר בכתר ממשי".

ביחוד השני, הוי"ה אלקים, להוריד לחבי"ד דז"א. א"כ מה הכוונה להוריד משורשי הד' מוחין, אם תאמר מכתר דז"א לחבי"ד, הרי זה נעשה ביחוד השני. מכאן מוכיח השד"ה שהשורשים הם דכתר דנה"י דישסו"ת שהם שורשים לשורשי המוחין דכתר דז"א. ומהם אנו ממשיכים ביחוד הראשון (ע"י כריעות וזקיפות) לכתר דז"א.

טו. **שע"ר ח"ב שאלה קמב':** מתלבט מהיכן נמשכים בינה וחוי"ג דכתר, האם מחכמה דכתר בתוך ז"א, או מע"ג רישא דז"א, ישירות לבינה וחוי"ג.

ומבאר שיש לקיים את נה"ש דף ט' ע"ג בשורשים, בישסו"ת הנמצאים ע"ג רישא דז"א. אך ההמשכה לבינה וחוי"ג דכתר דז"א היא ישירה מאימא, ע"פ הגהת השד"ה הנז' בעני"ה.

שיטת עלי נהר (2)

שיטת השד"ה (7) (5) (4) (3)

